

LLUÏSOS
D'HORTA

La Veu dels Lluïsos

Núm. 121 - setembre 2018

LLUÏSOS
7 i 9 - BCN - Tel. 93 427 73

Teatre de Sant Lluï
Katalò

CREU DE SANT JORDI

MEDALLA D'HONOR DE BARCELONA

Membre de la Coordinadora d'Entitats del Districte d'Horta-Guinardó
i de la Federació d'Ateneus de Catalunya

SUMARI:

La junta informa	2
El nostre consiliari	3
Necrològiques.	4
Vida de les Seccions	5
Sant Lluís (pàgines centrals)	16
Vida de les Seccions (continuació).	18
Entrevista	25
Una mica de tot	28
Aquest món tan nostre	30
Fem història	32

CONSELL DE REDACCIÓ

Antoni F. Araujo
Joel Ramos Solà
Pere Solé i Serra
Salvador Casals i Gausachs

Han col·laborat en aquest número:

Anna Bartra
Antoni F Araujo
Joaquím Terradas (*Fotografia*)
Joel Ramos Solà
Jordi Fàbregas, *Pvte.*
Josep Magrans i Breu
Mercè Saló
Pere Solé i Serra
Ricard Terradas i Mut
Salvador Casals Gausachs

Imprimeix: COPYBLAU, S. L.
Maqueta: Salvador Casals

DL.: B - 12.935 - 89

Aquesta publicació no comparteix necessàriament l'opinió dels seus col·laboradors.

LLUÏSOS D'HORTA

Carrer de Feliu i Codina, 7 i 9
08031 BARCELONA
info@lluïsoshorta.cat
www.lluïsoshorta.cat

La Junta informa:

El passat 17 de juny de 2018, en el tracte de la representació de l'obra de teatre *Katalònia*, durant les festes de Sant Lluís, vam fer un petit acte d'homenatge a un soci de la casa del que podeu veure fotografies a l'interior d'aquesta revista.

Enguany el nostre amic Josep Magrans i Guillemit fa 75 anys que es soci de l'entitat. A més, en aquest cas, es tracta d'una persona que ha entregat a l'entitat el seu temps i la seva vida d'una manera especial. Us ho volem explicar.

Ho explica ell mateix i ho corroboren altres socis. De fet, sembla que fa més de 75 anys que en Josep Magrans es soci. Sembla que en èpoques passades, no se sap si per despit o per desídia, es va reorganitzar la llista de socis ordenada per antiguitat, perdent el nostre amic algunes posicions a la llista. Nosaltres hem hagut d'esperar que fos oficial que fes els 75 anys per fer-li un ben merescut reconeixement.

En Josep Magrans es un dels nostres ex presidents. Va ser president de Lluïsos d'Horta en el període comprés entre 1969 i 1975. En Josep Magrans ha dedicat una part important de la seva vida a fer gran la nostra entitat, i ha ajudat a arribar als 150 anys d'història de la que ens sentim tan orgullosos. Es una de les persones a les que el Molt Honorable President de la Generalitat Carles Puigdemont, durant el discurs de celebració del 150 aniversari a casa nostra, feia referència quan parlava de les persones "anònimes" que amb el seu treball del dia a dia han fet grans les entitats de base de la cultura del nostre país.

(Continua a la pàgina següent)

LA JUNTA INFORMA

(Vé de la pàgina anterior)

En Josep Magrans es una persona que des de ben jove s'ha dedicat al teatre als Lluïsos d'Horta, Ho ha fet com actor i com a director. A l'arxiu d'obres representades als Lluïsos d'Horta d'en Toni Nerin, en Magrans hi consta com a director en més de 40 obres, sol o acompanyat d'altres socis. Josep Magrans pertany a la fornada de veïns del barri d'Horta que van venir als Lluïsos d'Horta i van fer gran el teatre de la nostra entitat, per la qualitat de les obres representades, per la quantitat de representacions que es van fer i pel renom que van donar a la nostra sala en els cercles artístics de la Barcelona de l'època. En podem estar molt orgullosos d'aquesta feina.

I per acabar, en Josep Magrans es una persona que amb els seus 92 anys, no es perd cap de les oportunitats que li dona el nostre teatre. Es un soci molt actiu, espectador crític de les nostres obres de teatre de l'Auca, de teatre musical (GTM) i de Joves. Tampoc es perd cap de les oportunitats de teatre professional que hem anat oferint els darrers anys, és públic fidel dels concerts de jazz que organitzem a Vespres de Jazz, no es perd cap de les projeccions d'Òpera de Cinema, i tampoc falta mai als Matins de Clàssica. Quan ve a comprar les entrades, sempre ho fa amb un afectuós "què toca avui?".

Val a dir que quan des de la junta actual, hem demanat la seva opinió o hem consultat als ex presidents per tractar temes complexos i delicats, sempre l'hem tingut al peu del canó per ajudar-nos.

Moltes gràcies, Josep Magrans i Guillemí, per tota la teva vida fidel i dedicada als Lluïsos d'Horta.

EL NOSTRE CONSILIARI

3

Després del meu darrer escrit, han passat moltes coses d'aleshores ençà, a nivell de país i d'església. Des de l'ú d'octubre fins a finals de curs, han anat succeint un seguit de fets que ens han marcat i alhora ens han fet prendre postures diferents com a catalans i com ha creients, totes molt lloables però a vegades contraposades.-

Ens tornem a trobar a les portes de l'Estiu i molts de vosaltres fareu les merescudes vacances, un temps que s'obre a la reflexió i la meditació, abans de començar un nou curs.

Temps de descans de les activitats que normalment es fan als Lluïsos i els diferents grups, temps de començament de vacances, de comiats, de viatges. Temps de collita, d'alegries i d'esconsols, de propòsits d'esmena. Temps de revisió en tot cas. I darrerament també hem acomiadat a diferents persones vinculades al Lluïsos i a la Parròquia.

Es el temps de les preses què ens ha tocat de viure, vivim de manera tan accelerada, que no hi ha manera que les coses importants madurin ni tampoc poder assaborir la vida.

Deia Sant Agustí que ell tenia la noció de temps absolutament clara sempre que no se li preguntés i hagués de explicar-la. I jo sospito que alguna cosa semblant ens passaria a més d'un si se'ns demanés definir el temps. Sabem què és el temps? Tots sabem que a la vida pràctica no és el mateix una hora a la sala d'espera d'un quiròfan que una hora de festa agradable o de son profund. I a més, els rellotges no serveixen per als períodes llargs, els anys no es mesuren amb rellotges.

El meu temps sóc jo, el meu temps és la meva pròpia vida i això ho podem dir cadascun en prendre consciència que el nostre temps va començar quan va començar la nostra vida i arribarà a la seva fi quan la vida s'acabi. Si la finalitat de la vida és el que anomenem mort i la fi del nostre temps és també la mateixa mort, llavors és que -entès en clau personal- el temps i la vida són el mateix.

Aprofitem aquest temps que se'ns ofereix per fer-nos preguntes i poder prendre decisions. Preguntar-nos: Què he fet amb la meva vida.? Què vull fer realment amb la meva vida?

A vegades les coses no passen com esperàvem però hem après que quan veiem tots els esdeveniments de la nostra vida com a oportunitats per expressar el millor que hi ha en nosaltres, les coses comencen a canviar.

Hi ha una part de nosaltres que vol saber totes les respostes i que quan les trobem, que aquestes siguin definitives. Jo crec que mai sabrem totes les respostes, i fins i tot si pensem que les sabem, totes poden canviar d'un moment a l'altre. I la veritat és que penso que potser aquí està una part molt bonica de la vida, aquesta que és un misteri ja no només desconegut, sinó incognoscible, es a dir, que no es pot conèixer.

Gaudiu d'aquest temps de descans i davant els reptes personals i dels grups als quals representeu i participeu, preguntem-nos, que puc fer jo per canviar aquest món, davant de les situacions que m'ha tocat viure? I carregueu les piles pel proper curs.

Mossèn Jordi Fàbregas

NECROLÒGIQUES

Miquel Piqué i Mariné (soci nº 1)

Ens ha deixat en Miquel. Ell i la seva dona Neus sempre han estat estretament lligats als Lluïsos, essent ella una de les primeres dones sòcies i de la junta.

En Miquel fou un dels primers cafeters de la casa durant bastants anys. Per motius de feina marxà a viure a Reus durant uns anys, però sempre que podia tornava cap a Horta.

Recordo molts diumenges a la tarda que al sortir del cine anàvem al seu pis de davant dels Lluïsos a veure el partit de futbol (si era el Barça) per la tele. El famós 0-5 d'en Cruyff i Rexach el vam veure a casa seva. Ja de més grans anaven a les excursions i ajudaven en el que podien.

Antoni Trinidad Amaro "Paste"

El passat 20 d'abril de 2018 ens va deixar l'Antonio a l'edat de 55 anys, el seu cor va dir prou. L'Antonio treballava de pastisser a Can Mayol des de ben jovenet i per això tots li dèiem afectuosament *Paste*. Va jugar mol de tems a l'equip de futbol sala dels Lluïsos d'Horta. Col·laborava sempre que podia amb la casa (va ser Jurat diverses vegades del concurs de Mones que fèiem per setmana santa) i era un gran col·leccionista de soldats de plom que pintava ell mateix, i còmics (ens va obsequiar amb una exposició de soldadets a la vitrina del vestíbul).

Descansa en pau *Paste* et trobarem a faltar.

Pere Solé i Serra

4

Neteja professional de:

- Catifes de tota mena
- Cortines-sofàs i tapisseria
- Edredons nòrdics-mantes
- Ant-napa i altres pells
- Arranjament de peces de vesir

Carrer Horta, 69
08030 Barcelona

Tel. 93 429 06 65
Fax 93 429 47 44

Paisatge Verd
Jardiner a Horta
Telèfon 619545397

Serveis integrals de
jardineria:
Podes, desbrossaments,
manteniment de jardins privats i
comunitaris

studi
GRANVIA

Georgina España Abad
Psicòloga
Núm. col. 17946

Infància i Adolescència
Adults
Teràpia familiar
Teràpia de parella
Psicologia forense
Neurofeedback

Gran Via de les Corts Catalanes 516 - 1r8a
08015 Barcelona
600600801 - www.studiгранvia.com

Ψ PSI Instal·lacions i serveis

(Electricitat, aigua, gas, extinció d'incendis)
Disposem dels carnets d'instal·lador autoritzat per la
Generalitat de Catalunya

Leonardo Rastrilla Muñoz
Tel. 619108675
Fax 93 4278942
c/ Logronyo, 2

www.psi.cat
psi@psi.cat
08035 Barcelona

VIDA DE LES SECCIONS

Teatre

ESCOLA DE TEATRE

Una nova temporada de la nostra escola de teatre on els joves i nens ens mostren la seva feina a les representacions. Com ja ens tenen acostumats començarem a l'abril amb el juvenil musical portats per Clara Solé, la Carme Milan i la Mireia Orrit i l'obra "Legally blonde" on una joveneta rossa de Califòrnia, guapa, rica, popular i primera amb disseny i moda és abandonada per la seva parella que no la considera prou seriosa (el típic clixé de rossa i tonta). La noia aconsegueix per despit matricular-se a Harvard per demostrar al seu novio que pot arribar a ser seriosa, però també se n'adona que no el necessita per fer la seva vida. No cal dir que des del primer moment ens varen fer sentir dins l'obra, amb un gran nivell d'interpretació.

La propera representació ens arriba del grup d'iniciació de dimecres dirigit per la incombustible Júlia Asín que ens mostrarà amb "No tenim un cor de pedra" que a qualsevol època i a qualsevol edat les dificultats es poden superar. Tenim aquí un bon planter que ens ha fet de teloners del grup infantil de divendres i "els bruts de Vallneta", el grup d'en Sergi Fontanals i la Mireia Fuertes ens porten una adaptació de l'obra de Coquard i Sacristán. On un ciutadà crític amb l'estil de vida imposat al seu poble, busca ajut a la població veïna (Vilasabó) per recuperar la netedat i l'ordre que tenien antigament. Una obra divertida i ben portada.

A mitjans de maig el grup del dimarts 2 de la Marta Solé ens presentà tot un clàssic: Aladdin. A qui no li agradaria que li concedissin tres desitjos; com no ens hem de posar al costat d'una noia amb caràcter, que està disposada a trencar motllos per trobar l'amor de la seva vida. Com no podem estar en contra del malvat Jafar que utilitza a tothom per tenir el poder i controlar-ho tot. I el geni, el geni és el que ens fa somniar.

L'altre setmana els d'iniciació del dilluns, dirigits per la Paula Casanova, amb "El llibre màgic" on els personatges surten del conte i cal buscar la manera de tornar-los al seu lloc, fent equip és com ho aconsegueixen. Aquest és l'altre bon planter de la casa, que ens varen fer de teloners d'una obra d'extraterrestres. El

grup infantil del dimecres capitanejats per la Isa Termes amb l'ajut d'en Dani Vergés feren "Invasió a la terra" on una reina mare intenta evitar que la seva filla corri cap risc alhora de visitar uns terraquis difícils d'entendre per ells. I una filla massa valenta i encuriosida per estar-se quieta sense arriscar. Però el que sembla un perill al final és una amistat. Tot plegat aquest cap de setmana ens han transportat a un món on la fantasia i la realitat conviuen en un mateix espai de temps.

I per acabar aquest curs hem tingut l'estrena d'un nou grup, el de Disart. La Núria Martínez i la Júlia Asín han fet possible el muntatge de Un caso muy lioso, obra detectivesca centrada en la investigació de la desaparició o mort d'un home, tot una mica enredat i que per sort es resol amb l'alegria de tot el grup. Així doncs, aquest nou grup ens ha fet de teloners de l'infantil del dimarts 1, dirigits per la Núria Martínez que han representat "Joguines". Aquests objectes aparentment inanimats cobren vida formant un món molt ben estructurat. Però totes elles temen que el seu nen les deixi de banda i siguin substituïdes per una nova joguina. Així doncs l'obra ens detalla els esforços d'aquest món paral·lel per sobreviure.

Tot aquest món de fantasia, esforç i il·lusió és el que ens dóna energia cada any per tornar a donar-ho tot. És un gran esforç que hem d'agrair a tots els directors, ajudants de direcció i a tota la gent anònima que els ajuda amb el vestuari, el maquillatge, que ens fa l'escenografia, que ens penja els decorats ... i tanta feina que queda amagada i sense ella no podríem dur a terme les representacions.

Però no us amoïneu que després de vacances encara ens queden dos grups juvenils per estrenar: el de divendres dirigits per l'Elies Ashtari, que el 6 i 7 d'octubre ens representaran "Automàtics 2.0" basada en les experiències científiques d'uns adolescents. I acabarem la temporada amb el grup juvenil del dilluns, dirigits per la Isa Termes, que faran el 27 i 28 d'octubre "Ja tenim minyona" una comèdia divertida que ens mostrarà que les coses no són mai tant senzilles. Així doncs esperem que tots ens vingueu a veure.

Anna Bartra

VIDA DE LES SECCIONS

LEGALLY BLONDE (El Musical)

El Grup Juvenil de l'Escola de Teatre, va representar, els dies 1 i 8 d'abril, el musical "Legally Blonde" que tracta de les aventures d'una noia de Califòrnia que sembla tenir de tot, fins que el seu xicot l'abandona, perquè la troba poc seriosa. Però, després de diverses situacions, la cosa torna a la normalitat.

Obra força entretinguda, amb uns números, tant els cantats com els ballats. On aquest grup de joves han fet una bona labor d'interpretació i coordinació coreogràfica. Cançons molt ben interpretades amb bona vocalització i tonalitat.

Perfecte la labor tècnica de llums i sò i magnífica la direcció per part de tres noies del grup: Mireia Orrit, Clara Solé i Carme Milán. Molt bé la interpretació de tothom.

Felicitats a tots, doncs vàrem gaudir d'un musical magnífic... Endavant i som-hi!

ALADDIN

El Grup Infantil dels dimarts 2, varen representar els dies 12 i 13 de maig, l'obra "Aladdin", adaptació de la pel·lícula de dibuixos de Walt Disney, on s'expliquen les aventures d'un noi l'Aladdin, que vol casar-se amb la Jasmine, la filla de la sultana, però el malvat Jafar utilitza a l'Aladin perquè l'ajudi a recuperar una llàntia màgica que es troba dins de la Cova de les Maravelles. El geni de la llàntia màgica en agraïment a Aladdin per haver-l'ho rescatat li dona a triar entre tres desitjos i ell escolleix ser príncep i així impressionar a la Jasmine. Mentrestant, el pervers i malvat Jafer, monta un complot per enderrocar a la sultana i així ser-ho ell, però l'Aladdin, amb l'ajut dels seus amics, desbarata els plans de Jafar i de pasada, es pot casar amb la princesa Jasmine i tots contents.

A l'obra hi han dos números musicals: la Cançó del Geni i el duo de la princesa Jasmine i Aladin, els dos acompanyats d'uns números de ball molt ben interpretats. Magnífica la direcció de la Marta Solé, una noia amb molta empenta.

EL LLIBRE MÀGIC i INVASIÓ A LA TERRA

Els passats dies 26 i 27 de maig, vàrem gaudir de dues boniques obres de teatre; la primera representada pel Grup d'Iniciació dels dilluns, que ens va oferir "El Llibre Màgic", un bonic conte de les aventures d'un nen, en Jaumet, que mentre llegeix un llibre, els personatges s'apareixen a la seva habitació i viu amb ells unes divertides aventures fins que al final tot torna al seu lloc. Hi ha moments musicals, ben coordinats i ballats.

La interpretació dels petits actors, bona; la part tècnica, també i perfecta la direcció de la Paula Casanovas, una noia que dirigeix amb molta traça i cada vegada ho fa millor.

La segona obra, representada pel Grup Infantil dels dimecres, "Invasió a la Terra", on es conten les aventures de la reina Andròmeda i els seus alienígenes, que volen destruir la terra, doncs no troben res de bo en observar als humans. La princesa Stella sent curiositat per tres humans presoners i, amb el seu ajut, aconseguiran evitar la destrucció de la terra.

Una obra plena de situacions divertides, l'entrada i sortida d'alguns personatges a la sala, uns moments musicals bonics i divertits, personatges marxant per l'escotilló...

Aquesta obra ha estat escrita i dirigida, tant coreogràfica com escènica, per l'Isa Termes que, amb l'ajut d'en Dani Vergés, han fet una bona tasca i una magnífica labor.

NO TENIM EL COR DE PEDRA i ELS BRUTS DE VALLNETA

Els grups infantils de l'Escola de Teatre varen representar els dies 5 i 6 de maig, "No tenim el cor de pedra", interpretada pel Grup d'Iniciació dirigit per la Julia Asin. Representa un grup de nens i nenes de l'època prehistòrica que assisteixen a un institut de secundària i entre els quals sorgeix un amor impossible a una parella, que acaba solventant-se gràcies a l'ajut dels altres nens

i nenes. Acaba l'obra amb un número musical-rocker, que va fer les delícies dels espectadors.

Tot seguit es va representar una adaptació per a nens de l'obra de Lluís Coquard, "Els bruts de Vallneta", dirigida per Sergi Fontanals i la Mireia Fuertes i interpretada pel Grup Infantil. Els veïns de Vallneta, governats pel malvat Guerau de Malvesc, van sempre molt bruts per ordres d'ell. Però un veí, es rebel·la i, amb l'ajut dels altres veïns, arreglen la situació i a partir de llavors tornen a molt nets.

UN CASO MUY LIOSO i JOGUINES

Els passats dies 9 i 10 de juny es varen representar dues entretingudes obres.

La primera, "Un caso muy lioso", va significar la presentació del nou grup de teatre, Disart, emmarcat dins l'Escola de Teatre, compost exclusivament per nois i noies amb discapacitat intel·lectual.

En aquesta obra, el destacat detectiu Sherlock López, resol un assassinat amb l'ajuda d'uns amics. Algunes situacions o sketch fets amb molta gràcia i números musicals, com per exemple Soy un Truhan d'en Julio Iglesias, ritme acompanyat pel públic picant de mans.

Els actors van fer-ho molt bé, conduïts per Júlia Asin i Núria Martínez, que han fet una bona labor creant aquest grup de teatre. El meu desig és que continuïn així i els puguem veure en un altra obra. Endavant!

La següent obra és una adaptació de la pel·lícula Toys, representada pel Grup Infantil dels dimarts, "Joguines". Quan el nen Andy, marxa de la seva habitació, les joguines cobren vida pròpia. Però el dia de l'aniversari de l'Andy, quan totes les joguines tenen por de ser substituïdes per una de nova... una joguina *maquina* un pla per aconseguir que això no passi.

Bona interpretació per part dels actors infantils dirigits per la Núria Martínez, que cada vegada ho fa més bé. Molt bé la part tècnica, amb una projecció d'un fragment de la pel·lícula a la paret dels fons de l'escenari. En resum, una vetllada distreta i agradable.

Felicitats a tots i... som-hi!

Ricard Terradas i Mut

FOTOGRAFÍES REPRESENTACIONS DE L'ESCOLA DE TEATRE

LEGALLY BLONDE

VIDA DE LES SECCIONS

ALADDIN

EL LLIBRE MÀGIC

ELS BRUTS DE VALLNETA

NO TENIM EL COR DE PEDRA

INVASIÓ A LA TERRA

JOGUINES

UN CASO MUY LIOSO

VIDA DE LES SECCIONS

**Dies 4, 5, 11, 12, 18 i 19
Novembre 2017**

Molt sovint, els que tenim alguna relació amb el teatre d'aficionats, ens trobem amb comentaris de persones, no pas relacionades amb els actors o actrius que, amb un to de vegades un xic despectiu, diuen que no hi ha comparació amb el teatre professional. Crec que tenen molta raó. No hi ha comparació.

Els professionals assagen cada dia i amb la plantilla al complet, quasi sempre en l'escenari on han d'interpretar, sovint amb el decorat, i totes les hores que calgui. Els aficionats en canvi solen assajar un o dos dies per setmana, i com a molt, un parell d'hores que esgarren del seu temps lliure, en acabar de les seves respectives ocupacions laborals i restant el temps d'estar acompanyats amb els seus.

És molt rar que un assaig es faci amb tots els components presents i són moltes les ocasions que s'ha d'assajar en espais aliens a l'escenari; les ocupacions de cadascun condicionen i molt, el fet de poder assistir a tots els requeriments del director.

Tampoc es pot comparar la posada en escena diàriament, durant mesos, i fins i tot anys, que fan els professionals, contra les dues inter-

GRUP TEATRE MUSICAL

pretacions que acostumen a fer a casa nostra els grups d'aficionats, tot i que en aquest cas s'han fet sis passes.

El que el GTM dels Lluïsos ens va oferir amb la representació de «Chicago» va estar a la altura dels millors professionals, amb una presentació impecable i uns decorats, llums i vestuaris que res han d'envejar als dels millors teatres.

Cal un fort aplaudiment i reconeixement als actors i actrius que varen tenir la valentia de cantar en directe (molts cops veiem als professionals interpretar les cançons prèviament gravades en un estudi) sense cap mena de por i amb un resultat impecable. Cal també destacar l'actuació de la "transvestida" periodista, cantant amb un impressionant falset. Bravo Sergi.

Els balls, que evidentment no es poden comparar amb els executats per ballarins de professió, varen quedar molt lluïts i dignes i no varen desmerèixer gens el conjunt de l'espectacle. Felicitats a tots els components del cos de ball.

Tampoc vàrem poder evitar les comparacions amb la mateixa obra que ens va oferir l'Auca fa ja uns quants anys (uns deu aproximadament) en la que uns quants dels actors actuals ja hi van actuar amb un resultat tan fantàstic com el d'enguany. Veient ara les fotografies i els vídeos, ens n'adonem del canvi que han fet les seves fesomies passats els anys.

No ens queda res més que felicitar de tot cor a tots i cadascun dels integrants d'aquest fantàstic grup, des dels actors i actrius, a tota la resta de col·laboradors i tècnics que, rere l'escenari fan possible que la representació surti "rodona". Una mostra més que el teatre de la casa té un altíssim nivell, i que res té a envejar a ningú.

Antoni F. Araujo

FOTOGRAFIES DE LA REPRESENTACIÓ DE **CHICAGO**

VIDA DE LES SECCIONS

**SOTA ESCENARI
GRUP DE TEATRE**

Els dies 27 i 28 de gener tingué lloc la representació de l'obra "El Nom", interpretada pel grup Sota Escenari. És una adaptació de Jordi Galcerán de l'obra dels autors Matthieu Delaporte i Alexandre de la Patellière i tracta d'una parella que estan a punt de ser pares i un dia son convidats a sopar a casa dels seus cunyats, on el futur pare es retroba amb una amiga de la infància. Durant el sopar, l'hi fan un munt de preguntes sobre el que representa la paternitat, creant-se situacions no exemptes d'humor, però quan es preguntat pel nom que li posaran al nadó, la resposta deixa bocabadats a tothom...

Aquest grup Sota Escenari, de creació recent, està compost per cinc nois/es, del teatre dels Lluïsos: Dani Vergés, Laura Canales, Xènia Esteve, Joel Ramos i Mireia Fuertes i que van fer-ho d'allò més bé, amb l'experimentat ajut de les veteranes Marta, Clara i Paula. Felicitats a tots; una abraçada i... endavant, nois!

Ricard Terradas i Mut

GRUP DE TEATRE L'AUCA

Els propassats dies 28 i 29 d'abril, vàrem tenir l'oportunitat de gaudir d'una de les obres més conegudes de l'autor Fiodor Dostoyevski, *Crimen i Castigo*, tot i que en aquesta ocasió es va tractar d'una adaptació feta pel nostre consoci Lluís Solé, que al mateix temps va protagonitzar i dirigir l'obra.

Quatre únics personatges, encarnats pel mateix Lluís i en Joel Ramos, acompanyats per la Silvia Argudo i la Xènia Esteve, ens van fer

sentir l'angoixa de cadascun d'ells al davant de les dramàtiques situacions que ens exposaven i que en alguns moments ens van fer aguantar la respiració o regirar-nos a la butaca del teatre tot vivint en pròpia persona l'escena que ens representaven.

No sabia dir-vos quin dels quatre personatges va estar més encertat en el seu paper, ja que tots i cadascun d'ells ens va fer viure amb intensitat allò que ens transmetien, uns cops amb un fil de veu, i d'altres amb un sobtat crit o un quasi plor que ens va esgarriar.

Les escenes es van anar desgranant en diferents situacions, amb ball inclòs, i van fer que no perdéssim l'atenció d'allò que passava al davant nostre fins que va arribar la salutació final dels intèrprets, fent que els més de seixanta minuts que va durar la funció, se'ns fessin curts.

Un cop més no ens cal res més que felicitar a actrius, actors, i com no podia faltar, la labor feta per en Lluís per l'adaptació i posada en escena d'aquesta magistral obra.

— Antoni F. Araujo

VIDA DE LES SECCIONS

FESTES DE SANT LLUÍS

*Teatre de tots
per a tots*

14

Com cada any i per les festes de sant Lluís, es representa tradicionalment una obra de teatre. Aquesta vegada, es va representar els dies 16 i 17 de juny, l'obra, escrita i dirigida per l'Isa Termes, "Katalònia".

Aquesta obra explica la història de Catalunya des de la prehistòria fins a la actualitat. Mentre tres nens estan llegint un llibre que parla de Catalunya, es van representant damunt l'escenari diferents moments de la història relacionats amb el què llegien els nens; tot representat amb un to humorístic com quan apareixen uns nens prehistòrics ballant una sardana; o l'atac dels almogàvers, passant per la revolta dels segadors. També un bon moment va ser el casament de Berenguer I i Almodis, amb tota la gent del poble passejant-se per la sala, animant la festa i tirant flors a la gent; o el de l'avi que se'n va a Cuba fins a l'arribada de la democràcia, amb una nena deixant un ram de flors.

Bona interpretació dels actors participants, així com la part tècnica; els moments musicals, ven coordinats i una excel·lent direcció de l'Isa Termes, que va fer una bona tasca. Esperem veure-la dirigint un altra obra.

La meua enhorabona a tothom i... fins un altre!

Ricard Terradas i Mut

Joaquim J

Salvador Casals Gausachs

SANT LLUÍS GONZAGA PATRÓ DELS LLUÏSOS D'HORTA

Quadre de Patrick Duffy

Si d'un àngel vols la guia,
per volar al Paradís,
pren les ales de Lluís
que és un àngel de Maria.

(Mn. Cinto Verdaguer)

Tots sabem que el nostre patró és Sant Lluís Gonzaga, i que d'aquest nom ve que tots els que estem sota el seu patronatge, grans i petits, siguem coneguts com els *Lluïsos*.

Lluís Gonzaga era italià, de família benestant, que va néixer l'any 1568 i va morir quan només tenia 23 anys

Però, qui era aquest noi?

Què en sabem d'ell?

Coneixem, una mica per sobre, la seva història.

Antecedents

Antecedents **Sant Lluís Gonzaga**, Fill del marquès de Ferrante Gonzaga, i de Marta Tana de Santena, de la família della Rovere —i dama de la reina d'Espanya—, va néixer el 9 de març de 1568 al castell familiar, al municipi de Castiglione delle Stiviere, a la província de Màntua, regió de la Llombardia, al nord d'Itàlia.

Va ser el primer de set fills i l'hereu del títol, i com a tal, ja de ben petit, s'on pare el va entrenar en les arts militars; el feia vestir de soldat i participar en desfilades militars.

El pare era una persona de caràcter dur i dominant, molt al contrari de s'ha mare, amable, dolça i molt religiosa.

Infància

De petit, Lluís va ser enviat com a patge a la cort de Francesco de Mèdici, a Florència, on va educar-se i formar-se. Va estudiar lletres, ciències i filosofia.

Una infecció renal —possiblement mal curada—, va deixar-li seqüeles permanents, fet que li va donar temps lliure que va emprar en l'aprofundiment en la fe llegint llibres religiosos i de vides de sants i acostumant-l'ho a la pregària i a la penitència. Aquest ambient d'oració, estudi i penitència, va fer-lo aprofundir en el sentit de la vida i quines decisions hauria de prendre en el seu futur, que ell començava a veure entregat totalment a Déu. Sovint anava a l'església de la Mare de Déu de l'Annunziata i pregava davant la imatge de la verge fins al punt que un bon dia va oferir-li vot de castedat perpètua.

En 1580, al dotze anys, va rebre la primera comunió de mans de l'arquebisbe de Milà, Carles Borromeu —posteriorment canonitzat l'ú de novembre de 1610—, al castell de Castiglione.

Un any després, el 1581, la família Gonzaga va ser cridada a la cort d'Espanya, on la seva mare n'era dama de la reina i en Lluís i el seu germà Ridolfo, patges de l'infant Don Diego (Dídac d'Habsburg).

LLOMBARDIA

PROVINCIA DE MANTUA

Castiglione delle Stiviere, actualment

Tomb

Casa de Gonzaga

Els Gonzaga foren un llinatge que governà el Ducat de Màntua, al nord de la península Itàlica, del 1328 al 1708. El 1433, Joan Francesc I Gonzaga assumí el títol de marquès de Màntua, i el 1530 Frederic II (1500–1540) rebé el títol de duc de Màntua. El 1531 el Marquesat de Montferrat va passar, mitjançant unió matrimonial, a ser patrimoni dels Gonzaga.

La branca principal es va dividir en diverses branques: Un dels fills de Frederic II, Lluís, va emparentar amb els ducs de Nevers i comtes de Rethel al Regne de França, dels quals en va ser l'hereu i així es va crear la branca Gonzaga-Nevers.

Una altra branca van ser els Gonzaga de Guastalla, descendents de Ferrante, el qual va adquirir el Comtat de Guastalla, que més endavant seria un ducat. El seu nét Ferrante II, va ser el candidat escollit per l'emperador per optar a la successió del Ducat de Màntua i que va originar la guerra de successió de Màntua.

Encara una altra branca va ser la Sabioneta, fundada per Vespasiano I Gonzaga, descendent de Lluís III Gonzaga.

Maria Lluïsa Gonzaga, filla del príncep Carles I Gonzaga-Nevers, a la seva mort el 1667, va ser reina consort de Polònia dues vegades: el 1645 amb Ladislau IV i el 1648 amb Joan II.

Dues de les filles de la Casa de Gonzaga, les dues anomenades Elionor Gonzaga, foren emperadrius del Sacre Imperi Romanogermànic per matrimoni amb els emperadors Ferran II i Ferran III.

A la família hi va haver un sant, Lluís Gonzaga, catorze cardenals i tretze bisbes.
(De Viquipèdia)

Tombeu de Sant Lluís a l'església de sant Ignasi, a Roma

Va ser llavors, després de llegir un llibre que tractava dels treballs evangelitzadors dels jesuïtes missioners a la Índia, quan va decidir la seva vocació: ell també seria missioner jesuïta.

Aquesta decisió de Lluís, tant va fer molt feliç a la seva mare, com contrariar al pare, que, en desacord amb el desitjos del fill, va emprar tots els arguments possibles, que sempre varen topar amb la ferma voluntat del noi. Inclòs va recorre a familiars i amics, clergues i laics, amb l'afany que aconseguissin fer-lo canviar de idea, però també va ser picar en ferro fret.

Per espai de tres anys va mantenir-se en la seva negativa el pare, però al final, el novembre de 1585, va claudicar i Lluís, —després de lliurar els drets d'herència al seu germà menor, Ridolfo—, va marxar cap a Roma per iniciar la seva preparació.

Noviciat

Arribat a Roma, Lluís va reunir-se amb el Papa Sixte V —Felice Peretti di Montalto—, que, després d'esbrinar mitjantsant hàbils preguntes la veritat del desig d'ingressar als jesuïtes, va atorgar-li permís d'entrada al noviciat, on estudià teologia i filosofia. Entre els seus professors hi havia Robert Bellarmino, posteriorment canonitzat per Pius XI el 1930 i declarat doctor de l'Església el 1931. Una mostra de la religiositat i introversió d'en Lluís, ens en dona fe el fet que els seus superiors, preocupats per, potser, excessiu misticisme, el van instar a *resar menys, menjar més i ser més sociable*.

Mort del pare. Mediator en conflicte familiar

Un any després, el 1586, mor el seu pare el marquès de Ferrante Gonzaga. El marquès, segurament amb la distància i la meditació, havia acceptat plenament la vocació del fill i es trobava en pau amb Déu, el seu fill i amb ell mateix.

Lluís va passar un temps a Milà per ampliar estudis, però va tornar a Roma el 1587, per a fer els seus vots de pobresa, castedat i obediència en la Companyia de Jesús.

Va tornar a Mantua per mediar en una disputa familiar originada pels deutes acreditats de la seva família amb el duc de Mantua¹, desenvolupant una tasca reconciliadora entre les parts litigants, d'un gran mèrit per a un jove de vint-i-un anys. Calien unes fermes conviccions i una forta integritat moral, d'altrabanda reconeguda per tothom.

Cuidant els malalts i la mort

El 1590-1591 la pesta es va estendre per Roma, causant milers de morts, entre elles les dels papes Sixte V, Urbà VII i Gregori XIV.

Els jesuïtes varen habilitar un hospital per a les víctimes i Lluís Gonzaga, amb Sant Camil de Lellis i altres companys, van entestar-se a ajudar als malalts, amb risc de la seva pròpia vida. Per ordres dels seus superiors, Lluís només feia feines allunyat dels malats per evitar-ne la transmissió del mal i així el trobem demanant menjar pels carrers per als pacients hospitalitzats. Però la seva salut, ja prou precària per la malaltia crònica que arrossegava, va ressentir-se'n, contraient la malaltia, encomanada al recollir un apestat pel carrer, carregant-se'l a l'esquena i portant-lo a l'hospital. Tot i així, va refusar prendre medicaments i d'aquesta manera oferir, en penitència a Déu, el seu patiment.

Es conte que va preveure la seva mort, el dia del Corpus Christi, que queia el 21 de Juny. Aquell dia, al matí, Lluís semblava trobar-s'he molt bé, però va morir just abans de la mitjanit d'aquell 21 de juny de 1591 a l'edat de vint-i-tres anys.

El seu pare espiritual, Robert Bellarmine, li va administrar els últims sacraments.

La cavalleriesitat

Avui en dia, Lluís és considerat per alguns autors mes aviat com un ingenu místic, i fins i tot hi ha qui pensa que el seu vot de castedat, ofert quan pràcticament era un nen, és la manifestació d'un cert rebuig cap a l'altre sexe, però això ho hem de considerar història especulativa. El que sí és cert és que, el fet de preservar la virginitat en el context històric i cultural de llavors, procliu a una vida llicenciosa, te un mèrit extraordinari.

D'altra banda, el Codi de la Cavalleria, com a rerefons familiar (cal recordar a Sant Ignasi de Loiola), va influir molt en la seva vida, i no és sorprenent que Lluís escollís sempre el camí i les accions encarrilades a donar més glòria a Déu.

Canonització. Patró de la joventut catòlica

El 31 de desembre de 1726, el papa Benet XIII va canonitzar a Lluís juntament amb un altre novici jesuïta, Estanislau Kostka. El 1926 el papa Pío XI el va nomenar patró de la joventut catòlica.

¹ El Ducat de Màntua. El *Ducato di Mantova*, fou una entitat sobirana de la península italiana des de l'any 1273 fins a l'any 1708.

Durant 370 anys, la família Gonzaga dirigí el Ducat de Màntua, erigit sobre l'antic territori de la República de Màntua i el seu posterior marquesat.

El Ducat de Màntua tenia fronteres amb la República de Venècia, els Estats Pontificis, el Ducat de Mòdena, el Ducat de Parma i el Milanesat.

VIDA DE LES SECCIONS

Finalitza una nova temporada, i es moment de fer un petit repàs al que ha estat aquesta nova etapa.

Al començar el curs el passat mes de setembre, i amb la retirada de diversos jugadors de màxim nivell per manca de temps, vam optar per inscriure un equip a la categoria de preferent de la Federació Catalana, obrint així un nou capítol en la història de la secció.

No era, en cap cas, el nostre objectiu el manteniment de la categoria ja que es molt exigent a nivell esportiu, però vam considerar que els nostres joves jugadors podrien adaptar-se ni que fos a base de molt patiment i esforç, com finalment així ha estat.

Volíem que els nostres joves jugadors agafessin una experiència esportiva. Cal dir que ho han aconseguit amb molt de treball i esforç, competint amb clubs i jugadors molt més experimentats. Han fet una gran feina. Felicitats!!! De ben segur que els hi servirà i molt per les properes temporades.

L'equip de segona veterans està molt consolidat i ha quedat classificat en 5ª posició, molt meritòria, doncs ha estat un any amb moltes lesions, però finalment s'ha fet una molt bona temporada.

Un altre dels equips revelacions es el de tercera provincial, que ha fet una sensacional temporada arribant a la final per accedir a Segona B.

Tot i perdre aquesta final, i donat que tenim una puntuació per coeficients molt elevada quedem com reserves per pujar de categoria en el probable cas d'alguna baixa. Veurem el setembre. Però en tot cas, cal destacar als jugador d'aquest equip que amb poc temps han fet un salt qualitatiu molt importat a base de treball i esforç. Moltes felicitats!!!

Tornem a comptar un any mes amb l'escola de tennis de taula per a nens, que funciona a

Tennis de Taula

ple rendiment amb 12 nens, 6 dels quals participen regularment en competicions oficials, que organitza la Representació Territorial de Barcelona de la Federació Catalana de tennis de Taula, dins del programa Circuit Promeses. Cal remarcar que aquest any 2 nois iniciats a l'escola s'incorporen als equips sèniors de l'entitat. Tenim un nou Entrenador de categoria Estatal i volem potenciar en el proper any la nostra escola.

Continuem amb el grup d'uns 10 adults que regularment entrenen a la Sala de Tennis de Taula el dilluns al vespre.

Finalment indicar que novament aquest any els Lluïsos d'Horta s'ha proclamat campió en el torneig a nivell de districtes, que organitza el Club Natació Sant Andreu, amb la participació de 6 equips de Sant Andreu, dos de Congrés i Lluïsos d'Horta.

Josep Magrans i Breu
Vocal Tennis Taula

Escola de Tennis de Taula de Lluïsos d'Horta
Vols aprendre a jugar a Tennis de Taula???
A partir de 8 anys
Diversos grups i nivells
Entrenador de Categoria Nacional
Grups de dilluns, dimarts i dijous de 17,15 H a 20 H
Inscripcions obertes!!! Telèfon 605.137.734
lluisoshortatt@lluishorta.cat

Vine a jugar
amb nosaltres

Vespres de Jazz

Hem arribat al final d'una gran temporada....i van.....X iii

Es va iniciar a ritme del grup *New Orleans Pussycats*, que ens va oferir un animat concert gratuït de Festa Major a la fresca, davant mateix dels Lluïsos d'Horta.

Si encara no heu vingut mai als nostres concerts, us animem a fer-ho la propera temporada que iniciarem el setembre. Hi trobareu un bon ambient gaudint d'una copa de Cava tot escoltant bon Jazz, Swing i Blues en les nostres sessions.

Hem programat grups de tots els estils, com *Dumpy Lobsters* amb el gran i divertit Oscar Font, *The Hanfris Quartet & Crazy Trio*, el grup vocal de grans veus acompanyats de l'Oriol Gonzalez, *Chanice & Special Edition* amb la veu de la cantant holandesa per finalitzar el 2017.

Aquest 2018 hem gaudit de la força i el blues incomparable de *Big Mama Montse & Sister Marion & Balta Bordoy* amb un extraordinari concert d'una de les dames del Blues, de la màgia de la *Sant Andreu Jazz Band* i del seu director Joan Chamorro, celebrant els seus 12 anys d'existència. Es la tercera ocasió que ens visiten en aquest 10 anys amb la sala plena de gom a gom.

Un altre dels concerts estel·lars amb la sala plena va ser la festa amb *Jam Sessions* Xè Aniversari amb els grans music de *La Locomotora Negra*, Tot un luxe i un gran èxit com sempre que ens visiten.

Per primera vegada ens visita la gran veu de Susana Sheiman & Open Gate, que de ben segur intentarem repetir en properes ocasions i per finalitzar els concerts a la nostra sala vam comptar amb el grup Barnouche, ja que ens feia molta il·lusió torna a tenir amb nosaltres un del primers grups que van actuar en els orígens de Vespres de Jazz amb el seu estil manouche.

En el tradicional concert que fem en algun racó emblemàtic del barri d'Horta, ens vam desplaçar a Can Bacardi. Al pati de l'escola de la Immaculada Concepció al carrer Granollers, on vam gaudir d'un extraordinari concert per ballarins. Amb el concert de *Pol Prats Quartet* convida Marian Barahona. Un gran concert, una gran nit i una gran veu.

I finalment vam gaudir del ja tradicional sopar concert al Cau, que cada any clausura el nostre cicle amb un magnífic concert de *Shakin'All* que va fer les delícies dels espectadors assistents. Un any més, el Cau ple de gom a gom amb tots els amics que ens seguiu per clausurar aquesta nova temporada i gau-

dir del bon Jazz a la fresca.

Esperem i desitgem que la programació de la propera temporada sigui del vostre agrat i que ens feu costat tot assistint als nostres concerts, ja que únicament amb la vostra presència es possible donar continuïtat al nostre cicle de musica en viu.

Gràcies i us hi esperem a tots!!!

Text: **Josep Magrans**
Fotos: **Joaquim Terradas**

VIDA DE LES SECCIONS

*Esbart Folklòric d'Horta***ACTIVITATS I NOTÍCIES
DE L'ESBART****Juliol 2018**

Un any dona per molt, si no que ens ho diguin a nosaltres amb tot el que hem viscut aquests últims 12 mesos, i l'esbart tampoc s'escapa de la quantitat de vicissituds que suposa el pas del temps.

Però no és el motiu d'aquest article explicar els nostres maldecaps i patiments, de fet tot el contrari el que volem és transmetre a qui ens vulgui llegir, vivències, projectes, idees que poden tenir més o menys difusió, però que són explicades amb el millor desig de que facin de llavor per a quelcom de cara al futur.

Tenim diferents informacions per a comunicar: ballades del grup de veterans, participacions en actes i col.laboracions rebudes.

Pel que fa a les ballades, tot i tenir algunes dificultats, hem decidit seguir a la roda de veterans per diferents motius: mantenir el contacte amb altres grups dansaires de perfil similar al nostre i poder intercanviar idees i aportacions, gaudir de la convivència entre nosaltres i també esforçar-nos per seguir donant el millor de nosaltres en la mesura del possible. Enguany les ballades són a Sant Andreu, Figueres i la Festa Major d'Horta en que som amfitrions com venim fent darrerament.

Preneu nota: serà el 16 de setembre per la tarda, com sempre al Parc de les Rieres, on us hi esperem. És una ocasió en que donem a conèixer el nostre folklore a una molt bona quantitat d'espectadors.

D'altra banda, hem tornat a estar convidats pel grup Saudade, que fa una celebració anual i que han reiterat la invitació de l'any passat.

Aquesta actuació serà el mes de novembre.

Pel que fa a la Gala de Primavera, i amb la gran oportunitat que se'ns ha brindat a través de la participació dels Lluïços amb les activitats dels Ateneus i més concretament amb l'Adifolk, el 27 de maig hem pogut oferir amb el cos de dansa de l'esbart Sant Jordi-Juventut Nostra l'espectacle BLLM creat i dirigit pel director Joan Ramon Bernardo. Hem de dir que la nostra demanda d'actuar conjuntament amb ells, els va suposar haver de fer un encaix i una remodelació del que tenien previst i per tant hem d'agrair profundament el seu suport. La seva gran professionalitat va suposar dur molt ben preparat tot l'espectacle i d'una manera ben dinàmica, sense temps perduts entre balls.

L'actuació s'estructurava en les diferents parts: Retaule català, Mes enllà de la Parella, Ballem, Veïnatge i Festa. Amb la salutació final consistent en el ball de l'Homenatge realitzat pels diferents dansaires repartits per l'escenari

i el públic. Per cert, varem comptar amb una bona quantitat de públic (tot i que varem trobar a faltar gent de la casa...)

Transcriu el comentari d'un assistent: "he de donar les gràcies per poder participar en aquest esdeveniment en que la divisió entre escenari i audiència s'esvaeix i participem tots d'una comunitat de sentiment i emoció: vosaltres amb el resultat d'hores i hores de preparació que nosaltres reconeixem i al què ens unim amb el nostre aplaudiment més entusiasta. Val la pena viure per experimentar aquests moments".

Pel que fa a l'apartat col.laboracions, alguns de nosaltres ens hem afegit a la iniciativa ano-

menada "Ballem per ser lliures" i organitzada amb un bon nombre d'esbarts i dansaires que s'han adherit a la proposta, en que hem realitzat alguns balls en honor dels empresonats. Copio a continuació part del manifest del grup publicat el Novembre 2017:

El món de la cultura no es pot mostrar impassible quan es vulneren els drets més fonamentals de les persones i dels pobles. Nosaltres, com a membres del món de la dansa i, en especial, la dansa d'arrel, ens sentim cridats a manifestar el nostre desacord i comprometre'ns a lluitar per la restitució dels drets fonamentals de la nostra societat i el nostre poble.

La lluita per la democràcia, per la llibertat, pels valors que fan possible la convivència, és

una lluita compartida i necessària de la qual tots i totes estem obligats a ser-ne defensors actius. Sense matisos.

Per acabar, seguim creient que promocionar la dansa d'arrel amb més o menys matisos, té molt sentit perquè té a veure amb la cultura i el sentir d'un poble, és aquí on volem plantar una llavor que després pot evolucionar de diferents maneres que siguin el més engrescadores possible, per això seguim pensant en potenciar el ball de bastons i balls de capgrossos en els grups infantils.

Mercè Saló

VIDA DE LES SECCIONS

Vàrem començar la cinquena temporada d'òpera de cine amb Donizetti i la seva *Lucia di Lammermoor*, una història d'amor impossible i desesperat portat, com sempre en una òpera, al límit, i a la mort de la protagonista. Basada en una novel·la de Sir Walter Scott del 1819, és una obra de gran sensibilitat romàntica. Donizetti va donar més importància a la figura habitualment secundària del tenor, creant així dos personatges dràstics, però mantenint una gran elegància de les seves melodies.

En aquesta temporada hem seleccionat una òpera d'un compositor no tant conegut: Engelbert Humperdinck, que va compondre una òpera basada en el conte de *Hansel und Gretel*, amb gran ressonància wagneriana, del qual era el seu assistent. Òpera feta pel gaudiment dels seus fills i nebots. Tradicionalment està associada al Nadal i habitualment és programada en aquestes dates (el motiu que la féssim al desembre és la casualitat). És admirada per la seva recopilació de temes folklòrics.

Verdi està representat en aquesta temporada per *Macbeth*. Aquesta versió del clàssic de Shakespeare ens mostra com l'avarícia del poder porta a la destrucció de tot el que hi ha al voltant, i a la crueltat dels seus personatges. Amb una música molt expressiva, Verdi, que era un gran seguidor del poeta anglès, va caracteritzar musicalment els seus personatges.

El plat fort va venir de la mà de Puccini: *Madame Butterfly*, que representa l'amor pur traït pel mariner nord-americà, que s'aprofita de la tendresa d'una jove, i tot i sabent el mal que li farà, li roba el cor, l'abandona, i després torna per robar-li el fill, amb la mala excusa de donar-li una millor vida (en realitat és que la seva dona americana no en pot tenir). Amb la seva música Puccini és capaç de despertar emocions, centrant-la amb l'experiència emo-

Òpera de Cine

cional de la víctima.

Després de tanta tragèdia, Rossini és l'encarregat de donar-nos una mica d'alegria amb una òpera bufa: *Le Comte Ory*, senzilla i picaresca, amb disfresses i humor. Es posa a prova l'enginy d'un noble i del seu criat que es volen allitar amb la mateixa dona, aprofitant que el seu germà i tutor, està a la guerra. En aquesta obra hi ha una confusió d'identitats arribant a trobar-nos a un tenor disfressat de dona, que creu fer l'amor a una soprano que ha sigut substituïda per una contralt, la qual interpreta el paper d'un home. Tot un embolic amb unes veus i melodies que ens feren gaudir molt de l'obra.

Aprofito per anunciar-vos que a la temporada vinent veurem una obra de Tchaikovsky, que junt amb Verdi, Rossini ... i esperem que ens hi acompanyeu per gaudir-ne tots plegats.

Anna Bartra

El Consell de Redacció de *La Veu dels Lluïsos*, es solidaritza amb els Lluïsos d'Horta i condemna rotundament l'agressió produïda la nit del 23 - 24 de juliol d'enguany a la nostra seu del carrer de Feliu i Codina, d'on els agressors, en una acció antidemocràtica, antisocial i violenta, vàren arrencar la pancarta amb el lema *democràcia*, que s'hi exposava a la façana.

RESTITUÏDA AL SEU LLOC EL 26 DE JULIOL
SOM LLUÏSOS / SOM DEMOCRÀCIA

Grup Coral Horta

BENVINGUTS!

Potser qui s'hagi fixat en les darreres activitats de la casa, haurà vist diferents grups de cantaires assajant i fins i tot actuant al nostre teatre, i que fins ara no els havíem vist, al menys amb tanta regularitat.

Es tracta del **Grup Coral Horta**, un grup musical constituït l'any 1979, tot i que feia ja algun temps que cantaven plegats. Al llarg d'aquests quasi quaranta anys de trajectòria de la coral, es van crear grups infantils, juvenils i d'adults que van anar actuant, primer per Horta, i més tard fent intercanvis amb altres grups i cantant en moltes localitats catalanes i fins i tot estrangeres, com per exemple Roma o Széged a Hungria, per citar-ne algunes. Recordarem que el grup infantil Notes.cat i els joves del Xor Cove d'aquesta coral ja han actuat al nostre teatre en diferents ocasions, i que molts de nosaltres hem tingut l'oportunitat d'escoltar-los.

Ara, a punt d'arribar a la fita dels quaranta anys de la seva fundació, per diferents motius han decidit integrar-se als Lluïsos d'Horta com una secció més de la casa, i deixar el seu caminar com una entitat en solitari.

Tenim doncs el goig de donar la benvinguda a casa nostra a aquests prop d'un centenar de nous socis i desitja'ls-hi una molt llarga estada entre tots nosaltres. N'estem segurs que la seva incorporació ha de donar una major rellevància a les activitats que es fan regularment a la nostra entitat, que s'ha de veure enfortida amb la seva presència i les seves actuacions.

Antoni F. Araujo

Grup Coral Horta

El Grup Coral Horta, el cor d'adults, es va estrenar com a secció dels Lluïsos d'Horta amb un concert el passat 11 de febrer de 2018.

L'escenari que es va triar per a aquesta ocasió especial va ser el propi teatre dels Lluïsos. Durant el concert, la nostra coral va cantar peces com la Cantique de Jean Racine de Gabriel Fauré, diversos himnes de la Missa Alemanya de Franz Schubert i la coral de Johann Sebastian Bach Jesus bleibet meine Freude, entre d'altres. La segona part del concert, va anar a càrrec de la Coral El Sagrer, que va interpretar principalment peces de músics dels segle XX. Està previst que durant el curs 2018-2019 es faci un intercanvi i que el Grup Coral Horta participi en un dels concerts organitzats per aquesta coral, del barri de La Sagrera de Barcelona.

Tot just dos dies abans d'aquest concert, el 9 de febrer de 2018, es firmava el conveni entre els Lluïsos d'Horta i l'antiga Associació Grup Coral Horta. A través d'aquest acord, el Grup Coral Horta va passar a formar part de la gran família dels Lluïsos. Actualment, el Grup Coral Horta està format per una quarantena de cantaires, als quals cal sumar el cor jove (Xor Cove) i la coral infantil (Notes.cat).

Precisament, aquests tres cors van participar en el tradicional Concert de Sant Esteve, realitzat poc abans de la incorporació del Grup Coral Horta als Lluïsos. El concert es va celebrar el 26 de desembre de 2017 a la parròquia de Sant Joan d'Horta. Durant poc més d'una hora es van poder escoltar tot un seguit de nades varies, interpretades pels diferents cors de la casa. El Concert de Sant Esteve és una de les principals tradicions de la nostra coral. Aquest concert se celebra cada any des de la creació

VIDA DE LES SECCIONS

de la coral. Això significa un bon grapat d'anys. Precisament, el 2019 el Grup Coral Horta celebrarà el seu 40è aniversari, una xifra no gens menyspreable que esperem celebrar amb tots vosaltres. Però abans no arribi aquest moment, tenim preparat el concert de la Festa Major d'Horta, que tindrà lloc el proper divendres 14 de setembre 2018 a les 20:30 als Lluïsos d'Horta. Durant la primera part del concert s'interpretarà música de Franz Schubert. Durant la segona part, s'interpretaran cançons de Lluís Llach, Pep Sala, Joan Manuel Serrat i John Lennon, entre d'altres. A més, en aquesta segona part estarem acompanyats per piano, clarinet, bateria i la Coral del Parc Logístic.

Notes.cat

La Coral Infantil Notes.cat dels Lluïsos d'Horta també ens hem estrenat enguany com a nova secció de la casa i estem molt contents i contentes de poder formar part de la gran família que son els Lluïsos d'Horta!

Vàrem iniciar el curs a l'octubre amb la nostra activitat setmanal habitual, és a dir, assajant els dimarts i els dimecres, cada dia amb un grup de nens i nenes d'edats diferents. Vam començar a preparar repertori molt variat tot alternant-lo amb jocs de coneixença i jocs musicals. Al mateix mes d'octubre vam fer un súper-dissabte amb el grup de grans a Torre Jussana, on vam jugar, vam cantar molt i vam fer molta pinya per començar amb força el nou curs. Poques setmanes després, amb tots dos grups de cantaires vàrem fer dos assaigs oberts en els quals les famílies, amics i interessats en l'activitat estaven convidats i convidades a venir a veure i a escoltar els últims quinze minuts de cada assaig.

Ben aviat, però, vam haver de començar a preparar el repertori que faríem al Concert de Nadal juntament amb el Xor Cove i, uns dies més tard, al Concert de Sant Esteve amb la família coral. A tots dos concerts vam cantar un repertori variat combinant nadales populars i tradicionals amb cançons d'altres països. A més a més, enguany també vam tenir l'oportunitat de fer una cantada de nadales al Casal de la Gent Gran d'Horta.

Durant el segon i el tercer trimestre de curs vam fer un cap de setmana de colònies amb els més grans, vam preparar el tradicional Concert de Primavera que cada any compartim amb el Xor Cove i que, aquest curs, ens feia estrenar-nos al Teatre dels Lluïsos d'Horta com a entitat de la casa, i vam començar a preparar tot el repertori de cara als concerts del juny. Aquesta preparació va anar acompanyada d'uns súper-dissabtes extra al mateix barri on vam jugar, ens vam ambientar en la història, en el cas dels més menuts, on vam preparar coreografies i decorats i on vam aprendre i vam seguir treballant el repertori. Amb tot plegat vàrem poder gaudir i oferir al públic dos grans concerts: la cantata infantil "La Rebel·lió a la cuina" a la Biblioteca Can Mariner, cantada pels més petits de la coral i acompanyada per una orquestra de cuina sensacional, i el Concert de Fi de Curs a l'Escola Immaculada Concepció, cantat pel grup de grans amb un repertori molt divers on s'alternaven peces tradicionals, repertori amb percussió, cançons de pel·lícula i moltes altres.

El curs però, l'acabarem al setembre, participant a la Festa Major d'Horta oferint de nou els dos concerts que vàrem fer al juny. Així doncs, si no ens va poder escoltar a fi de curs us esperem per FestaMajor!!!

24

Peluqueria Unisex
Eva Bilbao
Estilistas de Imagen

● estilistas de imagen	● pedicura
● especialistas en color	● manicura
● especialistas en cambios de imagen	● maquillaje
● depilación a la cera	● peluqueria unisex

HORARIO:
MARTES a JUEVES: de 9:30 a 13 y de 15:30 a 19 h. • VIERNES: de 9:30 a 19 h. • SÁBADO: de 9 a 14 h.

HORAS CONCERTADAS:
C/. Martí i Alsina, 1 • 08031 BARCELONA ☎ 93 429 25 25
Cantonada C/. Chapí

HORUS
JOIERIA RELLOTGERIA

93 357 65 54
LISBOA 3-5
08032 BRCELONA
www.joieriahorus.com
www.facebook.com/JoieriaRelotgeriaHorus

ENTREVISTA

Jordi Oliver Ros

En Jordi, que al començar l'entrevista ja confessa no ser fill d'Horta, va néixer l'any 1943 a Seròs, província de Lleida, on hi va viure fins als sis anys quan es va traslladar la família a Barcelona i es van instal·lar a Vallcarca.

En Jordi als Pirineus

Antoni: A les hores no va ser llavors que vas tenir el primer contacte amb Horta?

Jordi: No, no, va ser molt més tard. En arribar a Barcelona vaig anar a l'escola Balmes, a Vallcarca, i més tard a La Salle de Gràcia durant un any, per passar aleshores a la que en podríem dir la meua segona casa, que es l'Escola Industrial, on hi vaig estar des dels 12 fins als 22 anys.

Antoni: Es pot dir llavors que hi vas passar tota l'adolescència, oi?

Jordi: I tant! Allí hi vaig fer el preaprenentatge, i l'oficialia industrial per passar més tard al peritatge, l'enginyeria tècnica, que se'n diu ara. Tot això ho vaig acabar just una setmana abans d'anar al servei militar.

Antoni: Això si que es tallar just!

Jordi: Ni un moment de respir. A més a més, no vaig poder anar a milícies perquè no vaig passar les proves atlètiques i em va tocar anar a la marina

Antoni: I en acabar... de dret a la vida laboral, veritat?

Jordi: Oh, no! Vaig començar a treballar als 14 anys en un taller de reparació d'aparells de ràdio on hi vaig estar fins aproximadament els 16. Val a dir que fins a les hores jo no en sabia res d'Horta, tot i que n'havia sentit a parlar algun cop, però no hi havia estat mai. En aquella època a algunes torretes d'Horta hi havia alguns tallerets d'injectar plàstics, que ho feien en unes màquines que jo en revisava els aparells que en regulaven la temperatura. Aquest va ser el meu primer contacte amb el barri.

Antoni: Així que vas conèixer Horta a causa de la feina?

Jordi: Exactament, simultaniejant els estudis amb aquesta feina vaig anar donant tombos per Horta i naturalment altres barris i així el vaig anar coneixent. Encara recordo una empresa que hi havia al carrer Canigó cantonada amb Doctor Letamendi, on premsaven baquelieta i hi feien servir aquells aparells. I ja veus, de tant anar pels seus carrers, em va anar agradant el barri, que era molt agradable i molt més tranquil que no pas ara, amb torretes, horts i tot enjardinat, tot i que segueix essent un dels més tranquils de la ciutat.

Antoni: I aquesta època va durar molt de temps?

Jordi: Doncs fins que vaig començar el tercer curs del peritatge, data en que vaig entrar a treballar en una empresa més gran i on vaig conèixer a una persona molt arrelada als Lluïsos d'Horta, en Jordi Toboso, que en pau descansis, tot i que jo, que vivia de solter a casa els pares, no em podia ni imaginar que acabaria de soci en aquesta casa.

Antoni: El món és petit i no sabem pas les voltes que dona.

Jordi: Es veritat. Jo en aquella època vaig tenir un accident esquiant per setmana santa on em vaig trencar la ròtula... vaig anar al servei militar... vaig tornar... i per fi vaig entrar

ENTREVISTA

a treballar a una empresa que es deia Enginyeria Agulló, que és on he treballat gairebé tota la meua vida, des de l'any 1967 fins el 2004 que em vaig jubilar. Degut a la meua feina a l'empresa, em veia obligat a viatjar sovint. Vaig estar entre altres països a França, Anglaterra, Alemanya, Estats Units, i fins i tot a la Xina i el Japó.

Antoni: Deu ni do les voltes que has donat. Ja tenies temps per estar per casa?

Jordi: I tant! Hi ha temps per a tot.

Antoni: I digues, Jordi, quant vas conèixer a la teva dona?

Jordi: Doncs al poc temps de tornar del servei militar, aproximadament al cap d'una setmana. A les hores estava en una colla que en deien la colla de sardanes, perquè ens agradava anar d'excursió i ballar sardanes. Era el dia de la Mare de Deu del Carme i una amiga que se'n deia feia una festa pel seu sant

Antoni: I la teva dona era d'Horta.

Jordi: No! Ella era de l'eixample.

Antoni: Un de Vallcarca i una de l'eixample, i vau acabar vivint a Horta?

Jordi: Sí, ens vam casar el 29 d'agost del 1970 i al cap d'un any de casats vam decidir venir a Horta per varies raons, la principal d'elles era que l'empresa on jo treballava tenia les oficines al carrer de Balmes, però com que ens dedicàvem a la indústria de l'automòbil necessitàvem unes naus grans que no podíem tenir dins de Barcelona, i les vam instal·lar a La Llagosta. Es per això que per les millors comunicacions vam decidir viure a Horta que està a les portes de la ciutat com qui diu, a diferència de l'eixample que hagués suposat uns desplaçaments molt més feixucs.

Antoni: Una bona idea, i un lloc més tranquil.

Jordi: Sí, hi vam viure deu anys just aquí al davant, al mateix carrer Feliu i Codina. Ens hi vam instal·lar per la mare de Deu d'Agost del 71 concretament, poc més d'un mes després de néixer en Jordi, el nostre primer fill a la mateixa escala on vivien en Josep Homar i la Montserrat Giol. Van ser ells amb els qui ens trobàvem a la sortida de missa i els que ens van animar a formar part dels grups de matrimonis, que en aquella època portava mossèn Xavier. El segon fill, en Roger, ja va néixer a Horta l'any 1973 i tenia tres setmanes quan vam fer la primera reunió de matrimonis amb mossèn Xavier, i la vam fer a casa nostra precisament perquè no ens haguéssim de desplaçar.

Per aquelles dades es va obrir una guarderia a la parròquia, on ara hi ha el Caliu. La primera finalitat era per suposat el tenir cura dels nanos mentre els pares eren a la feina, però també els diumenges els tenien entretinguts mentre nosaltres érem a missa, cosa que era molt apreciada especialment per mossèn Xavier, a qui no li agradaven gaire els crits dels menuts mentre durava l'ofici.

Degut a portar els fills a la guarderia els diumenges i formar part dels Equips de Matrimonis, vaig ocupar-me per un temps de la guarderia i a raó d'això vaig tenir una bona relació amb la junta dels Lluïsos, tot i que jo no en formava part, i això va durar fins que es va manifestar la malaltia del meu fill, motiu pel que hi vaig haver de dedicar tot el meu temps, deixant una mica de banda la meua col·laboració amb els Lluïsos

Antoni: I més tard ja vàreu pensar en portar els nanos als Lluïsos?

Jordi: Més endavant però, la meua dona ja portava els nanos i a una bona colla de veïns i

En Jordi pare amb en Jordi i en Roger, A l'època que anaven al cine als Lluïsos

amics d'ells al cinema infantil que portava en Josep Forn.

Antoni: I que encara segueix portant. Es tota una institució a casa nostra en Josep Forn. Es l'ànima del cinema als Lluïsos.

Jordi: Tenim un molt bon record d'ell.

Antoni: I els nanos van participar alguna vegada als pastorets o a les representacions de Sant Lluís?

Jordi: No, en Jordi, el gran, era autista i

necessitava de tota la nostra atenció. Malauradament va morir amb 38 anys d'un atac de cor, l'any 2009. Això va ser un xicot molt fort per a tota la família ja que era un xicot fort i sà, tret del seu autisme. No ens haguéssim imaginat pas mai un final tant sobtat.

Antoni: Ho lamento, sempre la pèrdua d'un fill es dolorosa. Us quedarà però el consol que va morir ràpidament i sense patiment.

Jordi: Es l'únic consol que ens pot quedar, però tornem a millors èpoques.

El que si que et puc dir es que el Jordi, el gran, durant una festa de fi de curs que teníem els grups de matrimonis a Martí Codolar, es va escapar i es va muntar un bon enrenou. Jo justament aquell dia, per motius de feina vaig haver d'anar a París en havent dinat i no vaig viure en directe tot el tràfec que va suposar la fugida, només m'ho van dir quan ja l'havien trobat sa i estalvi, i la cosa va acabar com una anècdota més.

Antoni: Així que no vas saber res fins que vas tornar?

Jordi: No exactament. Quan vaig trucar per dir que ja era a París, em van dir "Ja t'ho explicarem quan tornis, però estem tots molt bé"

Antoni: Tant de bo que t'ho diguessin a pilota passada. Així no vas haver de patir mentre no trobaven al nano, oi?

Jordi: Si, es clar! Pateixes pel que ells han patit, però està clar que no és pas el mateix. I és que en Jordi era molt mogut i feia molt d'enrenou per casa, tot i que mai els veïns es van queixar de res, però nosaltres n'érem conscients. Va ser per això que ens vam traslladar a una casa unifamiliar al carrer Rectoria.

Antoni: Carai! Just aquí al costat mateix.

Jordi: Si, si, vam poder fer el trasllat i la mudança a peu. Ens hi vam estar fins l'any 1992 continuant amb les activitats amb els matrimonis, però no fèiem gran cosa més. Els nanos continuaven anant al cinema i era l'única vinculació que teníem amb els Lluïsos. Aquell mateix any, per motius familiars vam considerar oportú tornar a la casa dels meus pares on jo hi vivia de solter, i van deixar Horta per anar a Vallcarca, tot i que seguim essent socis de l'entitat.

El nostre trasllat a Vallcarca, va coincidir amb la jubilació de mossèn Xavier, però l'activitat amb els Equips de matrimonis va continuar; primer amb mossèn Ignasi, encara que per poc temps, i després amb mossèn Mateu, fins que va traspasar. Malgrat tot l'equip VII, o el que en queda, conegut també com «els

cutxipanderos», continuem la nostra relació...i que duri.

Antoni: Així doncs, la vostra relació actual amb els Lluïsos, quina és?

Celebració noces d'argent, els Cutxipanderos amb Mn. X. Rosselló

Jordi: Bé, apart de pagar la quota, cosa que crec que és important... je, je, jo formo part de la ANC d'Horta-Guinardó i fem coses conjuntes amb els Lluïsos, i això ajuda a mantenir una molt bona relació.

Antoni: Això vol dir que no hi teniu gaire més activitat?

Jordi: No. Només ara fa ja un temps vaig participar en un curs que es va fer d'anglès, i poca cosa més.

Antoni: Aquesta casa sempre restarà oberta a tots els socis i serà benvinguda qualse-

Viatge de noces d'argent Nova York (Rokefeller Center)

vol iniciativa o suggeriment que ens podeu fer arribar. Si des de la distància que hi ha ara amb Vallcarca vols participar amb algun escrit d'opinió al nostre butlletí, o amb qualsevol altre idea, estarem agraïts de rebre-la.

Jordi: No et dic pas que no. M'ho pensaré

Antoni: Ànim doncs.

Antoni F. Araujo

Pere Solé i Serra

Tal dia com Avui

Dia 29 d'abril: Santa Caterina de Siena

Segle XIV

Efemèrides

- **1070:** durant el mandat d'Anna I de la Gran Bretanya, els parlaments d'Anglaterra i Escòcia van establir l'Union Act que aplegava els dos països en el nou regne de la Gran Bretanya. Amb la seva aprovació, van quedar dissolts els parlaments nacionals dels dos reialmes i en va néixer un de sol que aglutinava les funcions de les dues cambres desaparegudes, amb el nom de Parlament de la Gran Bretanya i amb seu al Palau de Westminster.

- **1153:** el Comte de Barcelona Ramon Berenguer IV ocupa després d'un llarg setge la població de Siurana al Priorat, el darrer reducte sarraí a Catalunya. La plaça va ser donada al cavaller Beltran de Castellet senyor de Reus.

- **1794:** Guerra Gran; té lloc la batalla del Voló, al Vallespir, en que les forces republicanes franceses infligeixen una severa derrota a l'exercit de la monarquia espanyola que va tenir més de 2000 baixes.

- **1931.** un decret de la segona república espanyola, deroga la prohibició de l'ensenyament en català a les escoles.

- **1986:** el parlament de les Balears aprova per unanimitat, la llei de normalització lingüística.

- **1991:** un tifó devasta la zona costanera de Bangla Desh i causa la mort de 200.000 persones.

Verge i doctora de la Església, patrona d'Europa i d'Itàlia. Membre de les Germanes de la Penitència de Santo Domingo, dedita a conèixer Déu en sí mateixa i a sí mateixa en Déu, s'esforça en assemblar-se a Crist crucificat. Treballà també incansable i enèrgicament per a la pau, per la tornada del sant pare a Roma i per la unitat de l'Església. Va deixar valiosos documents, plens de sentit espiritual.

Notícies

Defensem el bloc 17¹

Aquests mesos els veïns i veïnes d'Horta han sacsejat els carrers sota una clam, Defensem el bloc 17! Aquest edifici situat al número 17 de plaça Eivissa ha vist amenaçada la seva continuïtat degut a la possible venda del propietari cap a una immobiliària.

L'immoble porta 30 anys gestionat pel jovent del barri i sent el lloc de trobada i reunió de diverses associacions del barri. Molts joves asseguren que no tenen alternativa per desenvolupar les seves tasques degut a la falta d'espai municipal. Però per què volen vendre el terreny? L'antic propietari del edifici va llegar a la fundació Caixa Catalunya, en el seu testament la voluntat de que l'edifici fos em-

pleat per la promoció de l'associacionisme i el catalanisme. Amb la privatització de Caixa Catalunya i la posterior venda el BBVA, l'edifici ha acabat en possessió de l'entitat bancària. L'objectiu d'aquesta és vendre l'edifici al millor postor, posant així en risc el teixit associatiu del barri. Els promotors de la campanya volen que l'Ajuntament de Barcelona el compri i el cedeixi per a l'ús de les activitats. Després de reunions amb el consistori sembla que hi ha una voluntat de fer efectiva aquesta compra, però a dia d'avui encara no s'ha materialitzat res.

Joel Ramos Solà

1. A l'entrada en màquines d'aquest Butlletí, la transacció ja s'havia efectuat. (N. de la Redacció).

Raconet infantil

La Marioneta sense por

Conte de Sandra Gómez Rey

Voleu una història curta curtíssima que quedi tota explicada en un santiamén?

A veure aquesta: una vegada un jove titella, que es delia per una vida nova, va decidir prendre's un any sabàtic.

Va obrir el costurer, va prendre unes tisorettes fines i va anar tallant, un a un, tots els fils de marioneta que el lligaven de braços i cames, i l'obligaven a caminar fent tentines com un robotet curt de piles.

En acabat, va fer la maleta i se'n va anar de viatge per tot el món. Després d'allò, no es va saber res més d'aquell titella. Quina deuria ser la seva sort?

Amb el pas dels anys, algú em va explicar algun detall: em deia que es parlava que s'havia sentit dir que algú havia vist el titella embarcat en un galió balener que havia de salpar cap a l'Illa de Terranova.

No ho sabrem mai, però el que és conegut de sobres és que aquell gest va inspirar d'altres marionetes. Moltes també es van deslliurar de les seves cadenes de fil de seda, bo i seguint aquella primera marioneta, exemple de coratge i d'amor absolut a la vida i a la llibertat.

Endevinalles

1. Fa llum sense ser un llum a vegades ens crema, al capvespre dorm i al matí ens desperta.

2. És petit, petit, no té cap moneda i diu que sempre és ric, ric.

3. Un pont de coloraines fet per sobre les muntanyes, amb colors d'aigua l'han pintat però cap pinzell no l'ha tocat.

4. No tinc cames i sé córrer; sense braços sé nedar, i també, segons el ritme que soni, sense ser ballarí sé ballar.

5. De la voreta del mar ningú no em pot treure; a l'estiu tothom em vol venir a veure; i a l'hivern ningú no em diu res. No endevines qui seré?

5. LA PLATJA
4. EL VAIXELL
3. L'ARC DE SANT MARTÍ
2. EL GRILL
1. EL SOL

Joel Ramos Solà

AQUEST MÓN TAN NOSTRE

Josep Magrans i Breu
jmagrans@uoc.edu

30

4 de juliol, dos quarts de vuit del matí. Faig l'última mirada a la cel.la número 10 del mòdul B de la presó d'Alcala-Meco, de 8 metres quadrats on he estat reclosa durant més de 100 dies.

Agafó les bosses i deixo la porta oberta.

No veiem cap companya, només els funcionaris, la Dolors i jo.

Sé que algunes estan mirant pel minúscul forat de la porta que serveix perquè cada dia, a les 9 de la nit, facin el recompte, però no diuen res.

M'acomio de la Maria, la funcionària que ens ha obert la porta, la que estiuja a l'Estar-tit.

Barreja de sentiments: emocionada, esperançada, contenta de tornar a Catalunya i trista per tornar en una furgoneta de la Guardia Civil a la presó de Figueres.

Abans de sortir passem pel detector de metalls i ens prenen les empremtes digitals una vegada més, i anem directes al furgó.

Som tres: la Dolors, la Mabel – una de les noies que ens ha fet classes al poliesportiu- i jo. Ella també vol venir a Catalunya, hi té la seva família, però es quedarà a Zuera.

Sortim poc després de les 8 del matí. No ens posen les manilles, ens deixen un llibre per llegir, però són massa les emocions per concentrar-me en la lectura.

El furgó es claustrofòbic. Primera parada: presó de Zuera a la vora de Saragossa.

Baixem, són les 11 del matí, ens ofereixen

Lleguit als diaris...

...durant aquest 2018:

aigua, fruita i un iogurt.

Canviem de furgó, la Mabel es queda, m'acomio d'ella, ja no la veuré més.

El furgó és més obert, podem veure la carretera a través del vidre de davant malgrat que hi ha una reixa de ferro.

No em puc concentrar en la lectura, vull veure quan entrem a Catalunya, però no arriba mai.

Anem en silenci, veig cartells de Barcelona i Lleida a l'autopista, més cartells.

Finalment ja hi som, hem arribat a Catalunya, ploro per dins. Sóc al meu País, però no vaig a casa.

Passem per l'àrea de servei on em vaig aturar els dies 2 i 10 de novembre de l'any passat, tornant del Tribunal Suprem i de la mateixa presó d'on vinc ara.

Aquells dos dies en que vaig tornar a casa.

Entrem a l'AP7, i m'emociono, és el camí que he fet milers de vegades per anar a veure la meva mare.

Veig les muntanyes de Montserrat, i se'm fa un nus a l'estómac, perquè conec pam a pam el camí, tants paisatges coneguts, tants moments viscuts, tot en ve al cap, i les emocions es van succeint desordenadament.

Arribem a la B-30, és el meu paisatge quotidià, anunci de la C-58 i ràpidament el cartell que anuncia Sabadell.

Sóc a 5 minuts de casa, de la meva família, els meus fills, i el meu nét són a tocar, però els deixo enrere, tanco els ulls i m'assec.

Havia estat drete molta estona amatent al colors i les olors.

Deixo enrere el meu Vallès, respiro fons mentre els records s'amunteguen i miro d'ordenar-los.

No sé quanta estona passa. La Dolors diu que aviat arribarem, que som al Baix Empordà, i noto que ella està nerviosa.

M'explica el camí que fan quan va a casa a Torroella de Montgrí, des de Barcelona, i no vol anar per l'autopista. Agafarem la propera sortida – em diu- i comença a assenyalar indrets que coneix.

Em torno a aixecar, ella també està dreta.
Només sortir de l'autopista comencem a veure llaços grocs, milers de llaços grocs a la tanca de la vora de la carretera que ens acompanyen l'últim tram del camí.

Llaços grocs i la paraula llibertat escrita a la carretera som al nostre país, la Dolors és a la seva comarca, a tocar de casa seva de la seva família, de la seva mare.

Arribem a la rotonda abans de girar cap a la presó de Puig de les Basses, esta plena de gent cridant llibertat, ens abracem.

Tinc un nus a la gola.

Continuem sentint el vostre escalf i estima en aquells llaços pintats a terra i penjats per tot arreu.

Arribem a la porta de la presó. Crits de Consellera i Presidenta.

Després de molt temps tornem a sentir-vos cridar, m'omplen un sentiment d'orgull i d'emoció.

Entrem, una porta, una altra, som a dins.
El cotxe s'atura.

Baixem.

Trepitjo terra catalana després de 103 dies, i noto que dues llàgrimes em baixen galtes avall.

Som al meu País, però encara no a casa.

Carme Forcadell Lluís , presó Puig de les Basses, cel.la 14, dia 4 de juliol de 2018.

Sopar de gala 150è Aniversari de Lluïsos d'Horta
Molt honorable Sra. Carme Forcadell, Presidenta del Parlament de Catalunya.
(Foto Josep Magrans)

Fem història...

PROJECTOR DE 35 mm SUPERSOND UNIVERSAL 80 NÚMERO DE SERIE 7764

Aquest projector de 35 mm fou el quart de propietat dels Lluïsos, i el primer comprat de primera mà, pel voltant dels anys 70.

Utilitzava un l'arc voltaic d'alta intensitat com a mecanisme lumínic, consistent en fer passar un corrent continu d'alta intensitat (uns 10 ampers), entre els extrems de dos electrodos, usualment en forma de llapis, i en general de grafit, un connectat al pol positiu i l'altra al negatiu. Aquest corrent provoca un gran escalfament en el punt de contacte generant una llum blanca engegadora dins la llanterna del projector (Fig A).

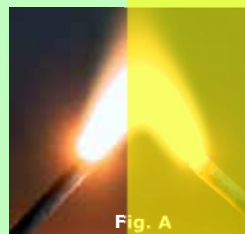
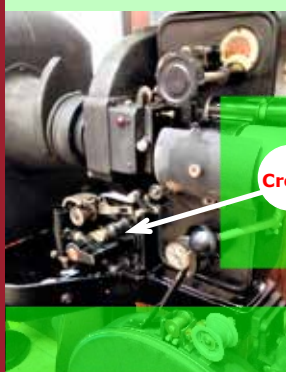

Fig. A

Crono

CRONO

El formen un conjunt de rodets dentats pels quals passa la pel·lícula. La seva missió és la d'aconseguir el moviment de la pel·lícula de manera que cada fotograma quedi fix a la finestra de projecció unes centèsimes de segon abans de ser substituït pel següent fotograma.

